

Indre Fosen Kommune

Postboks 23

7101 Rissa

Tilsvar – Bygging av båtrampe

Kommentarer til Statsforvalters fraråding av dispensasjon.

Vi (Trygve Moland og Marit Alseth Moland), bor i Kristiansand og jeg har i mitt lange liv observert hvor ulikt og urettferdig dispensasjoner blir gitt, både ved søknad og ved velsignelse i ettertid, ved å ta seg til rette i LNFR områder (i Kristiansand, Søgne og nærliggende kommune Lillesand). Dette er et område av Norge hvor det virkelig er press på naturen, som følge av enorm befolkningsøkning i sommerhalvåret.

Hytta (Hasselvikeien 280), ble bygget i 1985 av mine svigerforeldre (Tor Alseth, død 2003 og Helga Alseth, død 2004). I 2004 ble hytta overført til min svoger Torbjørn Alseth og min kone Marit Alseth. I 2019 kjøpte min svoger hytte i Åfjord og ville selge sin andel i hytta i Rissa. Jeg kjøpte hans andel 1. juli, 2020.

Min svigerfar har familiær tilknytning til Alseth slekten på Langseter, og min kone har feriert på gården i sin oppvekst. Allerede i 1979 var jeg på ferie der, mens jeg studerte ved NTH (NTNU), sammen med Tor og Helga Alseth. Etter at hytta ble bygget har jeg og Marit benyttet hytten i vår ferie, hvert år, siden 1985. Våre barn har også hatt noen svært fine minner fra sine sommerferier på hytta, og er i voksen alder svært lysten på å benytte hytten. Vi gleder oss over at barn og barnebarn vil benytte hytta og at våre barnebarn får samme gode opplevelser i deres oppvekst.

Det har i alle år vært svært tungvint med båtmuligheter. Vi har hytte i et område hvor det er stor muligheter til fiske og rekreasjon langs sjøen fra hytta videre til Klungervika og Galgeneset og videre langs sjøen mot Hasselvika. Dette begrenser seg veldig for oss. Vi har bare en kano som vi drar ned langs fjellet og kan leke litt med, men som familie begrenser dette seg, både for båttur, fisketurer og ved utsetting av teiner. Siden familien vokser seg større ser vi at vi gjerne skulle fått en mulighet for utsetting båt. Dette gir selvsagt en ekstra feriegleder, at vi har en slik tilgang, når vi skal kjøre 90 mil, fra Kristiansand.

Vi har nå fått tillatelse til å bygge veg til hytta og har derfor en helt annen situasjon enn tidligere. I tillegg har vi som pensjonister en god mulighet til å benytte hytta både vår, sommer og høst, slik at mulighet til båtuttak blir svært viktig.

Vedrørende det gjeldende arealet, som er definert som LNFR (Landbruks-, Natur- og Friluftsområde), har jeg følgende kommentarer:

Vi har bodd på hytta i Rissa hver sommer, men har aldri sett folk benytte det markerte området for båtrampe, hverken til rekreasjon, fiskeplass eller vandring. Fra vestsiden langs sjøen, og fra Hasselvikveien (FV 718), er dette området svært bratt og nesten utilgjengelig. Dette er heller ikke område for sauehold, selv om Rolf Langsæter disponerer hele arealet (126 / 25), som Indre Fosen Kommune eier, som nærmeste eier til vår eiendom (126 / 35), som omfatter den søkte rampen, men som hovedsaklig ligger i Klungervika og er helt adskilt fra vår eiendom.

Det er kun noen få personer som har vært å se ved sjøen i nærheten av hytten, i våre ferier. Disse personene har gått gjennom hyttetunet eller bak boden og ned til sjøen på østsiden av hytten, for å fiske. Men i løpet av 35 år kan disse personene telles på 10 fingre. Jeg kan opplyse at vi aldri har gitt noen signaler til fremmede, at de er uønsket ved sjøen.

Vårt hytteområde ligger på et ganske naturvillt område. Det finnes en hytte, 300 - 400 m lenger østover og et råttent skur (saueskydd?), 100 -150 m lenger vestover. Vår hytte er helt isolert fra disse områdene.

Det finnes et naturlig område for rekreasjon i nærheten, ved Galgeneset, 500 -600 m lenger vestover. Det området vil få mye bedre parkeringsmuligheter i fremtiden, siden vegkurven på Fylkesvegen (FV 718) vil få en trase ved Galgeneset, og er det naturlige området for bilturisme.

Når det gjelder området hvor rampen er planlagt, vil den, etter min mening, være ubetydelig synlig fra sjøen. Den er delvis skjermet av en liten fjellknaus, i forkant, og i bak kant reiser det seg et bratt fjellskrent. Dette er fakta siden den faste delen av rampen, er planlagt å ligge på ett plan (med litt helning).

Jeg mener rampen vil være svært diskre, fra både sjø og fra land. I tillegg vil trematerialene gå i ett med landskapet, da de gråner av naturlig elding.

Vi har ikke tidligere anlagt noen båtplass ved sjøen, som beskrevet. Det finnes et lite område i sjøen, med sand og leire, hvor svigermor for 30 år siden ryddet badeplass til sine barnebarn. Vi har selvsagt prøvd å holde dette lille området liit åpent siden, for bading, og for utsetting av vår kano.

Området langs sjøen mellom Rissa og Hasselvika og videre mot nordøst, har en fantastisk natur og mulige friområder og fjell landskap, som er nærmest utilgjengelig fra land, delvis på grunn av bratte fjell og delvis på grunn av begrenset parkering. Vårt ønske er få mulighet til å bruke disse områdene, som er lite benyttet av befolkningen i kommunen.

Mvh

Trygve Moland